

Az alapító halálát követően is működik tovább a dr. Verestóy Attila Alapítvány – jelentette be sajtótájékoztatón **Nemes Melinda**, a civil szervezet ügyvezető igazgatója, aki beszámolt az elmúlt tíz év munkájáról, eredményeiről.

A szenátor a 2007-es nem túl fényes választási eredmények után úgy döntött, hogy visszavonul (később visszahívták – szerk. megj.). Ekkor gondolkodott el az addig az RMDSZ-nél háttérben dolgozó Nemes Melinda is azon, hogy belefáradt a politikába, és valami mással foglalkozna. S ha már így alakult, Verestóy megbízta a saját nevével fémjelzett alapítvány ügyvezetésével. A szenátornak **nem volt szokása a sok beszéd**, tíz mondatban vázolta fel az elképzeléseit, és azok alapján kellett felépíteni a civil szervezetet – avatott be az alapítási folyamat titkaiba az ügyvezető.

Honnan van?

Az alapítás óta eltelt tíz év alatt közel 5,2 millió lej bevételből 3,7 millió lej értékben támogatott oktatási, szociális és egészségügyi tevékenységeket.

Az első évben kizárólag a szenátor által biztosított támogatásból működött az alapítvány, ezután sikerült több bevételi forrásra is szert tenni. Ilyen más cégek támogatása – „a szenátor úr mindig is arra vágyott, **hogy mások is felkarolják ezt a nemes ügyet**, hogy melléálljanak” –, az adók 2 százalékából befolyt, illetve pályázatokon nyert összegek.

A 2017-es év volt a csúcs, amikor a szenátor havi állandó 40 ezer lejes apanázsa a jelentősen megnövekedett külső forrásoknak köszönhetően már csak a bevétel 61 százalékát képezte. Tavaly az előző évek félmillió nagyságrendjéhez képest 726 ezer lejre növekedett az éves bevétel, és így a kiosztott támogatások értéke is emelkedett.

Hová megy?

A civil szervezet három fő tevékenységi területet fed le. Elsősorban rossz anyagi helyzetű, de tehetséges és szorgalmas középiskolások, egyetemisták oktatását támogatja ösztöndíjak folyósításával és bentlakási, vagy ingázási költségeik finanszírozásával. Eddig 227 diák részesült ilyen támogatásban, többen akár négy éven keresztül.

Több iskolát korszerű, multimédiás felszereléssel láttak el attól függően, mire volt igény, és tíz év alatt közel 150 ezer lej értékben osztottak ki iskolakezdő csomagokat. A megyei tanáccsal partnerségben működtették a *Te ajutam să reușești!* nevű, az érettségi román vizsgájára felkészítő programot.

Egyéni, egyedi kérésekkel is lehetett az alapítványhoz fordulni, előfordult, hogy amerikai versenyre biztosították a kiutazáshoz szükséges összeget, vagy számítógépet szereztek gyerekeknek, nyelvvizsgát fizettek ki, illetve egyetemi szakdolgozathoz biztosítottak feltételeket.

Az oktatás támogatása mellett a szociális és egészségügyi területen is segédkeztek. Az Orbán Alapítvány által gondozott fogyatékkal élő gyerekeknek biztosították a napi ebédet, támogatták a Po Autist alapítványt, és beszálltak a szenvedélybetegek gyerekeinek táboroztatásába a Bonus Pastor Alapítvány szervezésében. Civil napot szerveztek Székelyudvarhelyen éveken át, karácsonyi csomagokat osztottak a nyugdíjasoknak, süteményt sütöttek fiatalokkal és kiosztották, ezt a programot Csíkszentdomokoson is meghonosították, az önkéntességet népszerűsítették.

Aki idejében ad, az kétszer ad

– mondogatta a szenátor, ezért beteg embereket is támogattak, összesen 193-at. Emellett a cukorbeteg gyerekek táboroztatását segítették, valamint a megye elszigetelt településein élő kisgyerekek egészségtudatos életmódra nevelését. – Én eddig nem hittem, hogy létezik olyan, egy gyerek azért ne egye meg a gyümölcssalátát, mert még életében nem látott esetleg narancsot vagy kivit – hangsúlyozta ezen programok szükségességét az ügyvezető.

Az egészségügyi támogatásoknál megemlítendő még a hemofíliás gyerekek, azaz vérzékenységekben szenvedők sérülései esetére készletbeli csomagok beszerzése, amikor erre még nem volt országos program.

Mivel az alapítvány tevékenységi körében szerepel a magánszemélyek támogatása, amit cégek nem tehetnek meg, **közvetíthettek a beteg emberek és a gyógyításukat anyagilag támogató jogi személyek között**. Ez úgy nézett ki, hogy a cég célirányosan támogatta az alapítványt, az pedig megköthette a szerződést az illető magánszeméllyel, akinek szüksége volt a pénzre.

Függetlenül a politikai nézetektől

Épp visszavonulni készült a közéletből, és a családra, a tudományos kutatásra fókuszálni, amikor gyerekkori ismerőseként a szenátor megkereste **Dr. Hermann Gusztáv Mihályt**, hogy legyen az alapítvány vezetőségi tagja. A történész-intézményvezető kiemelte, hogy **bár politikus hozta létre, és finanszírozta, sohasem befolyásolták politikai alapon**, hogy kit vagy mit kell támogatni. Különösen értékelte Hermann azt, hogy az intézményes keretek hiányában dolgozó, és ezért

hátrányban levő székelyföldi kutatókat segítette

az alapítvány. – Értelmes történet volt – foglalta össze komoran.

Dr. Lőrinczi Csaba, a székelyudvarhelyi városi kórház igazgatója is elmondta, bár volt idő, hogy a közéletben ellentétes oldalon álltak az alapítóval, szívesen vett részt az alapítvány munkájában.

Mi lesz most?

Az alapítvány folyósítja a szeptemberben megkötött szerződések alapján az ösztöndíjasoknak kiutalt összegeket – nyugtatta meg a célcsoportot Nemes Melinda.

Költözés előtt áll az alapítvány, az RMDSZ városházi tereinek beszűkülését követően, az alapítvány pályázott egy irodára a **Kossuth utca 20. szám** alatt kialakulóban levő Civil Központba, és el is nyerte. Szerencsére, mert az eddig székhelyként szolgáló szenátori irodát most fel kell szabadítani az új szenátornak. Így a napokban átköltöznek a lakossági nyilvántartó volt székhelyére.

Szerettek volna, és bár már a szenátor nélkül kell megtenniük, még mindig szeretnék, valahogyan a jubileumi évet megünnepelni. Bevonnák az alapító fiát is a tevékenységekbe, kíváncsiak lennének az ő meglátásaira is, de nem tudják, milyen elképzelései vannak a jövőt illetően.